

Sygn. akt V U 892/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant sekr. sądowy Małgorzata Kucińska

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2019 r. w Kaliszu

odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 1 października 2018 r. i z dnia 27 listopada 2018 r. Nr (...)

w sprawie T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 1 października 2018 r. i z dnia 27 listopada 2018 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu T. K. prawo do emerytury poczynając od 1 września 2018 r.

2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz odwołującego T. K. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzjami z 1 października 2018 r. i z 27 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił T. K. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia wykonywanego w latach 1977 – 85 oraz 1991 – 98.

Odwołania od każdej z powyższych decyzji złożył T. K. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu zgłoszonych okresów pracy jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący T. K. urodzony (...), w okresie 15.06.1977 – 30.11.1985 był pracownikiem Zakładów (...) w O. zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku krajacz, krajacz oczyszczacz.

dowód: świadectwo pracy, umowy o pracę w aktach osobowych

Odwołujący na wskazanym stanowisku krajacz wykonywał pracę polegającą na przycinaniu tarczą szlifierską prętów metalowych na określoną długość. Praca krajacza oczyszczająca polegała na oczyszczaniu wykonywanych w zakładzie odlewów. Ten rodzaj prac odwołujący wykonywał posługując się tarczą ścierną w zależności od rodzaju odlewu – papierową albo zbrojeniową. Powyższe prace odwołujący wykonywał każdego dnia roboczego w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowód: zeznania świadków: J. P. i A. S., zeznania odwołującego

Odwołujący w okresie 26.10.1977 – 3.04.1982 odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po jej zakończeniu, odwołujący wrócił do macierzystego zakładu 4 maja 1982 r.

/bezsporne/

Od 2 grudnia 1985 r. pracodawcą odwołującego stały się Zakłady (...) w O. Odwołującemu powierzone zostało wtedy stanowisko ślusarza wagonowego. Ta jednostka była pracodawcą odwołującego nieprzerwanie na dzień 31 grudnia 1998 r.

dowód: umowa o pracę w aktach osobowych, dekrety płacowe w aktach osobowych

Odwołujący powierzonym mu stanowisku ślusarza wagonowego wykonywał zasadniczo pracę przy naprawach wagonów. Inny rodzaj prac to prace przygotowujące wagony do złomowania. 18 października 1992 r. odwołujący zdał egzamin w zakresie obsługi palnika acetylenowo – tlenowego i od tego czasu wykonywane przez odwołującego prace polegały na przycinaniu palnikiem acetylenowo- tlenowym metalowych elementów konkretnego wagonu. Takie prace odwołujący wykonywał każdego dnia roboczego w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowód: zeznania świadków: J. T., K. S., M. S., zeznania odwołującego, protokół egzaminu w aktach osobowych.

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 25 lat 2 miesiące i 21 dni. Odwołujący przy wniosku o emeryturę złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych w otwartym funduszu emerytalnego na dochody budżetu państwa.

/bezsporne/

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę zeznaniom świadków Sąd dał również wiarę zeznaniom odwołującego oraz przedłożonym w ZUS-ie świadectwom pracy oraz dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych odwołującego z badanych zakładów pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. 02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci świadectwa pracy oraz umów i dekretów płacowych w aktach osobowych wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych. Od 15 czerwca 1977 r. do 26 października 1979 r. oraz od 4 maja 1982 r. do 30 listopada 1985 r. r. odwołujący wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy polegające na szlifowaniu i przycinaniu tarczą szlifierską elementów metalowych. Prace takie wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy spełniały warunki wymienione w wykazie A dział III pkt 78 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. W okresie od 2 grudnia 1985 r. do 31 lipca 1991 r. odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na kolei.

Praca taka spełniała warunki zawarte w § 4 pkt 3 cytowanego wyżej rozporządzenia aby mogła zostać uznana za pracę w warunkach szczególnych.

Poczynając od 18 października 1992 r. do 31 grudnia 1998 r. odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę przy wycinaniu gazowym. Prace takie wymienione są w wykazie A dział XIV pkt 12 cytowanego wyżej załącznika.

Zliczenie wskazanych wyżej okresów sprawiło o spełnieniu przez odwołującego przesłanki w postaci co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15 - letniej pracy w warunkach szczególnych. Cały badany okres pracy w warunkach szczególnych przypada przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 25 - letnim okresem ubezpieczenia i w chwili składania wniosku miał ukończony 60-ty rok życia. Złożył wniosek o przekazanie środków z otwartego funduszu emerytalnego na dochody budżetu państwa.

Zaskarżone decyzje podlegały więc zmianie jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 i § 15 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, uznając, iż nakład pracy pełnomocnika procesowego uzasadnia zastosowanie stawki minimalnej.